

Pozměňovací návrh 1
Marco Valli, Marco Zanni
za skupinu EFDD

Zpráva
Pervenche Berès

A8-0190/2015

Přezkum rámce pro správu ekonomických záležitostí: kontrolní hodnocení a výzvy
2014/2145(INI)

Návrh usnesení (čl. 170 odst. 4 jednacího řádu), kterým se nahrazuje nelegislativní návrh usnesení A8-0190/2015

Usnesení Evropského parlamentu o přezkumu rámce pro správu ekonomických záležitostí: kontrolní hodnocení a výzvy

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o fungování Evropské unie,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 472/2013 ze dne 21. května 2013 o posílení hospodářského a rozpočtového dohledu nad členskými státy eurozóny, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi¹,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 473/2013 ze dne 21. května 2013 o společných ustanoveních týkajících se sledování a posuzování návrhů rozpočtových plánů a zajišťování nápravy nadměrného schodku členských států v eurozóně²,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1173/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o účinném prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně³,
- s ohledem na směrnici Rady 2011/85/EU ze dne 8. listopadu 2011 o požadavcích na rozpočtové rámce členských států⁴,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1174/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o donucovacích opatřeních k nápravě nadměrné makroekonomické nerovnováhy v eurozóně⁵,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1175/2011 ze dne 16. listopadu 2011, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1466/97 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace

---

¹ Úř. věst. L 140, 27.5.2013, s. 1.

² Úř. věst. L 140, 27.5.2013, s. 11.

³ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 1.

⁴ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 41.

⁵ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 8.

hospodářských politik¹,

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o prevenci a nápravě makroekonomické nerovnováhy²,
- s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1177/2011 ze dne ze dne 8. listopadu 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1467/97 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku³,
- s ohledem na Smlouvu o zřízení Evropského mechanismu stability (ESM),
- s ohledem na Smlouvu o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. března 2014 o vyšetřovací zprávě o úloze a operacích „trojky“ (ECB, Komise a MMF) s ohledem na země zapojené do programu eurozóny⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. prosince 2013 o ústavních problémech víceúrovňové správy v Evropské unii⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 1. prosince 2011 o evropském semestru pro koordinaci hospodářských politik⁶,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2011 o finanční, hospodářské a sociální krizi: doporučení k opatřením a vhodným iniciativám⁷,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 28. listopadu 2014 o přezkumu správy ekonomických záležitostí – zpráva o uplatňování nařízení č. 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 a 473/2013 (COM(2014)0905),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. ledna 2015 o optimálním využití flexibility v rámci současných pravidel Paktu o stabilitě a růstu“ (COM(2015)0012),
- s ohledem na šestou zprávu Komise o hospodářské, sociální a územní soudržnosti ze dne 23. července 2014 (COM(2014)0473),
- s ohledem na závěry ze zasedání Evropské Rady konaných v červnu a prosinci 2014,
- s ohledem na závěry vrcholné schůzky eurozóny z října 2014,
- s ohledem na roční analýzu růstu 2015 (COM(2014)0902),
- s ohledem na oznámení ECB ze dne 22. ledna 2015 o rozšířeném programu nákupu

¹ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 12.

² Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 25.

³ Úř. věst. L 306, 23.11.2011, s. 33.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2014)0239.

⁵ Přijaté texty, P7_TA(2013)0598.

⁶ Úř. věst. C 165 E, 11.6.2013, s. 24.

⁷ Úř. věst. C 33 E, 5.2.2013, s. 140.

- aktiv,
- s ohledem na dokument ECB č. 157 řady *Occasional Papers* z listopadu 2014 „Identifikace fiskální a makroekonomické nerovnováhy – nevyužitá součinnost v posíleném rámci EU pro správu“ (*The identification of fiscal and macroeconomic imbalances – unexploited synergies under the strengthened EU governance framework*),
  - s hledem na pracovní dokument MMF č. 15/95 z května 2015 „Makroekonomické dopady veřejných investic: důkazy na příkladu rozvinutých ekonomik“ (*The Macroeconomic Effects of Public Investment: Evidence from Advanced Economies*),
  - s ohledem na přehled politiky vypracovaný Nizozemským úřadem pro analýzu hospodářské politiky (CPB) z července 2014 „Strukturální rozpočtové saldo: trpké plody lásky na první pohled“ (*Structural budget balance: a love at first sight turned sour*),
  - s ohledem na zprávu Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) z roku 2012 „Implicitní záruky za bankovní dluhy: přehled aktuální situace“ (*Implicit Guarantees for Bank Debt: Where Do We Stand?*),
  - s ohledem na pracovní dokument OECD č. 977 ze dne 6. července 2012 „Důsledky nejistého odhadu mezery výstupu v období krize“ (*Implications of output gap uncertainty in times of crisis*),
  - s ohledem na pracovní dokument OECD č. 163 řady *Social, Employment and Migration Working Papers* ze dne 9. prosince 2014 „Vývojové trendy nerovností v příjmech a jejich dopad na hospodářský růst“ (*Trends in income inequality and its impact on economic growth*),
  - s ohledem na závěry Rady o šesté zprávě o hospodářské, sociální a územní soudržnosti s názvem „Investice pro zaměstnanost a růst“ přijaté Radou pro obecné záležitosti (soudržnost) dne 19. listopadu 2014,
  - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a Výboru pro ústavní záležitosti (A8-0190/2015),
  - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že podle jarní prognózy Komise zůstane míra nezaměstnanosti v EU a eurozóně nepříjemně vysoká: v roce 2015 se očekává více než 11% a v roce 2016 téměř 10% nezaměstnanost;
- B. vzhledem k tomu, že mezi členskými státy i po zásahu „trojky“ nadále převládají obrovské rozdíly, přičemž předpokládaná míra růstu HDP v roce 2015 se pohybuje od -0,5 % na Kypru po +3,6 % v Irsku;
- C. vzhledem k tomu, že podle jarní prognózy Komise budou investice v eurozóně nadále v útlumu – podle očekávání se mají zvýšit o nedostatečné 1,7 %;

- D. vzhledem k tomu, evropský investiční plán s prostředky ve výši 21 miliard EUR, jehož účelem je zvýšit během příštích tří let investice o 315 miliard EUR, vychází ze sporného předpokladu patnáctinásobného pákového efektu a schopnosti přilákat soukromé investice do vysoce rizikových projektů;
- E. vzhledem k tomu, že ECB zahájila program kvantitativního uvolňování v hodnotě asi 1,1 bilionu EUR s cílem řešit riziko přetrvávající nízké inflace a oživit reálnou ekonomiku; vzhledem k tomu, že 19 národních centrálních bank členských států bude kupovat vládní dluhopisy svých zemí a ponese s tím spojené riziko; vzhledem k tomu, že režim sdílení rizika se omezuje na pouhých 20 % nákupů, z toho 12 % činí dluhopisy vydané evropskými orgány a jen symbolických a nevýznamných 8 % státní dluhopisy zemí eurozóny, což ukazuje na nedostatek politické vůle ze strany členských států přijímat výhody i nevýhody, které s sebou přináší skutečná jednotná měnová politika;
- F. vzhledem k tomu, že navzdory netradičním opatřením přijímaným ECB od roku 2010 je mechanismus přenosu měnové politiky do reálné ekonomiky i nadále nedokonalý; vzhledem k tomu, že podle hospodářského výhledu MMF zůstává hlavním problémem eurozóny riziko deflace, které se přibližuje 30 %, a že některé země už deflacii zažívají;
- G. vzhledem k tomu, že finanční krize v roce 2008 vedla k rozsáhlé intervenci vlád EU na podporu finančního odvětví; vzhledem k tomu, že celková výše státní podpory finančnímu odvětví činila více než 5 bilionů EUR, což představuje 40,3 % HDP EU;
- H. vzhledem k tomu, že podle zprávy OECD z roku 2012 je udržitelnost státního dluhu významně ovlivněna rozsahem explicitních nebo implicitních záruk za bankovní dluhy;
- I. vzhledem k tomu, že podle světového hospodářského výhledu z dubna 2015 došel MMF k názoru, že zatímco investice do výzkumu a vývoje a inovací vedou k nejvyššímu růstu produktivity, strukturální reformy založené na regulaci pracovního trhu nemají statisticky významný dopad na souhrnnou produktivitu výrobních faktorů, což znamená, že hospodářské a sociální náklady ozdravných opatření v průběhu reformy nebudou kompenzovány pozitivními dopady dlouhodobého růstu produkce;
- J. vzhledem k tomu, že podle pracovního dokumentu MMF z května 2015 o makroekonomických dopadech veřejných investic vede zvýšení veřejných investic k růstu produkce a snížení nezaměstnanosti, a to jak z krátkodobého, tak z dlouhodobého hlediska; vzhledem k tomu, že účinky na produkci jsou silnější v období hospodářského propadu a měnové akomodace, jako je tomu v eurozóně, a mohou vést ke snížení poměru zadlužení k DPH; vzhledem k tomu, že veřejné investice financované vydáním dluhopisů mají podle něj rozsáhlejší účinky na produkci než rozpočtově neutrální investice;
- K. vzhledem k tomu, že škrty ve veřejných výdajích, které vyplývají z plánů fiskální konsolidace, vedly k poklesu v oblasti sociální ochrany, přičemž počet evropských občanů ohrožených chudobou a sociálním vyloučením vzrostl na více než 25 %;
- L. vzhledem k tomu, že daňové úniky způsobily miliardové ztráty, pokud jde o potenciální příjmy veřejných financí v řadě členských států, z čehož měly prospěch velké podniky, a tím došlo k narušení základů solidarity v eurozóně;

1. je přesvědčen, že současná hospodářská situace v eurozóně vyžaduje naléhavá, komplexní a rozhodná opatření k řešení problémů s vysokou nezaměstnaností, rostoucí chudobou a nadměrnou nerovností a k boji proti deflaci nebo dlouhé recesi;
2. zdůrazňuje, že stávající rámec pro správu ekonomických záležitostí nedokázal řešit problémy týkající se zajištění makroekonomické stability, podpory udržitelného růstu a potírání zdrojů nadměrné makroekonomické nerovnováhy v eurozóně; zdůrazňuje, že stávající rámec neumožňuje náležitou debatu o alternativách k nevyváženému rámci pro správu založenému na arbitrárních rozpočtových pravidlech, ani diskusi o dlouhodobé udržitelnosti měnové unie a o možnosti, aby členské státy z měnové unie na základě demokratického hlasování vystoupily;
3. vyjadřuje politování nad tím, že stávající rámec pro správu ekonomických záležitostí v rámci Paktu o stabilitě a růstu společně s balíčky šesti a dvou právních aktů a rozpočtovým paktem zbytečně omezují hlavní prostor fiskální politiky členských států eurozóny, a zbavují tak tyto státy jediného účinného makroekonomického nástroje v kontextu poklesu poptávky a neúčinné měnové politiky;
4. poukazuje na to, že hlavní politické iniciativy založené na politických doporučeních Komise a „trojky“ vycházely z neobjektivních ekonomických prognóz a z chybných ekonomických modelů, které nedokázaly předpovědět probíhající krizi; varuje, že výpočet mezery výstupu je založen na zastaralých metodách, jak dokládají i časté revize odhadů Komise; zdůrazňuje, že fiskální konsolidace a strukturální reformy výrazně podcenily rozsah fiskálních multiplikačních efektů i význam negativních účinků přelévání do dalších zemí v období synchronizované konsolidace a deflační dopad kumulativních strukturálních reforem;
5. domnívá se, že rámec pro správu ekonomických záležitostí by neměl bránit členským státům v provedení nezbytných proticyklických opatření k řešení vysoké nezaměstnanosti a míry chudoby a na podporu hospodářského růstu;
6. vyjadřuje politování nad nedostatečnou politickou debatou o udržitelnosti kritérií schodku a zadlužení, včetně pravidla jedné dvacetiny na snížení dluhu, i přesto, že tato kritéria mají sebezničující a škodlivý dopad na hospodářskou a sociální situaci některých členských států;
7. vyjadřuje politování nad tím, že konkrétní doporučení Komise a „trojky“ pro jednotlivé země týkající se reformy trhu práce vedla k rozmachu dočasných a částečných úvazků, což mělo dramatický dopad na míru nezaměstnanosti, na mzdy a přístup k bankovním úvěrům, a vedlo k nárůstu sociální nespokojenosti a pocitu nejistoty mezi lidmi;

Možná opatření beze změny Smluv

8. domnívá se, že sdělení nedostatečně rozšiřuje působnost ustanovení o investicích, které by umožnilo, aby flexibilní preventivní část Paktu o stabilitě a růstu zahrnovala i investiční programy členských států, neboť flexibilita je omezena na spolufinancování projektů v rámci strukturální politiky, politiky soudržnosti a EFSI; domnívá se, že je naléhavě nutné tento přístup přehodnotit, abychom dosáhli pozitivního dopadu na růst, vytváření pracovních míst a sociální soudržnost zavedením širšího zlatého pravidla jak

v preventivní, tak v nápravné části, a to díky vynětí všech veřejných výdajů spojených s produktivními investicemi do výzkumu a vývoje a inovací z výpočtu zadlužení a schodku a díky zajištění schválení minimálního příjmu ve všech členských státech;

9. je přesvědčen, že strukturální reformy v eurozóně by měly mít jasný pozitivní sociálně-hospodářský dopad a měly by přímo přispívat k hospodářské, finanční a sociální stabilitě EU a k cílům strategie Evropa 2020; zdůrazňuje, že stávající přístup ke strukturálním reformám nevyřešil hlavní problémy řady členských států EU, jako jsou nedostatečná odpovědnost a transparentnost institucí, korupce, daňové podvody a daňové úniky;
10. trvá na tom, že současný rámec pro správu ekonomických záležitostí, zejména pravidlo jedné dvacetiny na snižování dluhu, je hospodářsky, sociálně a politicky neudržitelný, a proto žádá o jeho rozsáhlou a zásadní revizi, která by členským státům navrátila fiskální a měnovou nezávislost;
11. zdůrazňuje, že strategie Komise založená na třech pilířích (investice, fiskální pravidla a strukturální reformy), která byla představena v roční analýze růstu na rok 2015, v podstatě představuje stejnou starou strategii, jež nedokázala zabránit probíhající sociální a hospodářské krizi ani ji řešit, a žádá proto, aby bylo od této strategie upuštěno;
12. zdůrazňuje, že nadměrné přebytky běžného účtu ve středu eurozóny by neměly být považovány za méně znepokojivé než nadměrné schodky běžného účtu v jejich okrajových oblastech; je přesvědčen, že postup při makroekonomické nerovnováze musí být mezi zeměmi hospodařícími se schodkem a s přebytkem rozpočtu využíván vyváženěji a že by se měl přednostně týkat zemí, které mají značný prostor k jednání, s cílem ukončit nečestné a škodlivé konkurenční postupy založené na vnitřní devalvaci;
13. je přesvědčen, že ve správě ekonomických záležitostí je velice a naléhavě zapotřebí snížit složitost a zvýšit odpovědnost, transparentnost a demokratičnost; je přesvědčen, že je obtížné dosáhnout plné zaměstnanosti, udržitelného hospodářského růstu a politické stability doplňováním nových úrovní pravidel k pravidlům již existujícím nebo uložením hospodářských politik zvoleným vnitrostátním vládám či parlamentům a že zlepšení může pocházet pouze od orgánů, které podléhají přímé demokratické odpovědnosti;
14. uznává, že vzhledem k současné situaci nekončící krize je nutno rámec pro správu ekonomických záležitostí napravit a doplnit jak ve střednědobém, tak v dlouhodobém výhledu, aby bylo EU i eurozóně umožněno řešit výzvy plné zaměstnanosti, finanční stability, hospodářského růstu a dlouhodobých investic spolu s bojem proti nerovnostem a sociálnímu vyloučení;
15. připomíná připomínku Evropského parlamentu, že vytvoření Evropského mechanismu stability (ESM) mimo strukturu orgánů Unie představuje krok zpět v politické integraci Unie; zdůrazňuje, že záchranné půjčky poskytované prostřednictvím ESM byly využívány výhradně k rekapitalizaci bankovního sektoru; domnívá se proto, že ESM představuje zbytečnou duplikaci jiných existujících nástrojů finanční podpory bankovnímu sektoru;

16. připomíná, že hospodářská a měnová unie se omezila na rigidní systém pevných směnných kursů a neudržitelných rozpočtových pravidel; zdůrazňuje, že skutečná hospodářská a měnová unie vyžaduje demokratickou podporu a hospodářské a politické podmínky, které v EU neexistují, a také společnou fiskální kapacitu, která je *de facto* nedosažitelná;
17. zdůrazňuje, že chybná koncepce hospodářské a měnové unie, bez nezbytných podmínek optimální měnové oblasti, vyvolala a podpořila v eurozóně neudržitelnou makroekonomickou nerovnováhu, což vedlo k vytvoření nadměrných přebytků a schodků běžného účtu; zdůrazňuje, že euro zapůsobilo jako nejvíce rozděľující faktor evropské integrace od dob druhé světové války;
18. připomíná, že bankovní unie byla výsledkem politické vůle zabránit budoucím finančním krizím a minimalizovat nepříznivé vedlejší účinky vyvolané dluhovou krizí v eurozóně; zdůrazňuje, že strukturální reforma bank na základě jasného automatického oddělení obchodních aktivit od základní úvěrové funkce je stále nedostatečná;

Plán pro udržitelnou a účinnou správu ekonomických záležitostí

19. vyzývá členské státy, aby předložily ambiciózní plán, který zohlední potřebnost reformem správy ekonomických záležitostí, jak je nastíněno v této zprávě;
20. vyzývá subjekty, které se na této nezbytné revizi správy ekonomických záležitostí podílejí, aby nenechaly problémy nedořešené a přezkoumaly všechny dostupné možnosti včetně těch, které by vyžadovaly revizi Smluv; má za to, že takový plán musí vycházet z následujících prvků:
  - zavedení práva vystoupit z eurozóny a rozšíření trvalé výjimky na zavedení eura pomocí revize Smlouvy;
  - neprodleně vyjmout vnitrostátní veřejné výdaje na a) investice do výzkumu, vývoje a inovací a b) zaručený minimální příjem, přijaté každým členským státem, z výpočtu zadlužení a schodku v rámci Paktu o stabilitě a růstu;
  - změna paradigmatu od politik fiskální konsolidace a deflačních politik směrem ke dlouhodobé strategii založené na anticyklické politice, sociální soudržnosti a účinné reformě finančního sektoru a systému zdanění právnických osob;
  - revidovaný rámec správy, který členským státům umožní využívat jejich svrchovaného práva provádět nezávislé fiskální politiky;
  - nahrazení stávajících rozpočtových kritérií, včetně pravidla vyrovnaného rozpočtu a pravidla pro snižování dluhu, tzv. „pravidla 1/20“, makroekonomickými a sociálními ukazateli, jako je reálný růst, dlouhodobé veřejné investice a míra nezaměstnanosti a také spravedlnost a transparentnost daňového systému;
  - soubor opatření na ochranu členského státu, který se rozhodne vystoupit z eurozóny, před rizikem přesunů kapitálu v důsledku spekulativních útoků;

- jasný právní rámec v eurozóně pro restrukturalizaci státního dluhu a odpuštění dluhu;
21. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Or. en